

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Impius & igratus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Callorum
mores hu-
manissimi.
Plin. lib. 7.
& Valer.
Max. de in-
stit. anti-
quis lib. 2.

Lib. de cla-
ri mulieri-
tus.

demum humanitatis omnem implere legem. Noti sunt humanissimi Gallorum omnium mores, qui pacem oscula tanto studio colunt, ut honori sibi ducant, quod adveniens hospes uxorem, sorores, filias etiamnum virgines osculo adhibito salutaverit, & in amplexum acceperit, & in gremium sibi ad- dere iusserit. Nam & apud Romanos olim licebat obvias quasque mulieres excipere osculo, quod ideo Cato institutum tradit, ut explorarent an mulieres temetum olerent: capitale enim erat Romanis sceminis gustare vinum, ideoque ferunt sceminam quae sub Romulo vinum biberat, à marito impo- ne occisam. Apud Lacedaemones oscula non concessa modo, sed etiam instituti Ludi, propositaque praemia iis, qui seniores lepidius suaviarent Nisæorum id inventum, & à Megarensisbus etiam in ho- norem Dioclis observatum. Nam & illa Romanorum exosculationes, ut scemineo generi honores ha- beretur, sanctae sunt, ut apud Plutarchum legitur, nempe quod Aboriginibus in Tyberim in vestigia Roma quaedam nomine inter mulieres quas secum adduxerant nobilis, auctor fuit, ut classis ablu- meretur incendio, unde coacti sint ibi sedem figere: quod cum illis feliciter successit ejus generis praemia mulieribus detulerunt, quae auspiciissimi facti memoriam prorogarent. Ad hæc Nomadum asperrima rusticitas incessit, quorum tanta fuit severitas, ut ne filios quidem biberat, ut ita dicunt, Divinis nostrae pietatis monumentis ipsum Assertorem nostrum legimus charitatem, ut ita dicunt, frigidam in Simone hospite, quod osculo non fuerit ab eo exceptus, exprobrasse. Et sacris Pontificis Romae ritu solenni per mutuas exosculationes pacis augurium celebratur:

*Ipse etenim casta dum operetur mente sacerdos,
Oscula dat, quae dant ille vel ille aliis,*

A E R. CAP. V.

Redidere nonnulli Columbam ab Aethyris coli in Semiramidis gratiam, sed auctores Graeci Rheæ potius memoriam: utpote qui asserant, aerem & aquam potiores esse partes, in quibus ostentet se natura rerum, pari que ratione abstinere eos à piscibus. Cum vero volatile unumquodque animal sit aeris indicium. Columbam praecipue nuncupatione hac, hieroglyphicove veteres honesta- verunt, quod domesticis alitibus nulla neque longius domo, neque diutius abvolet, tecti tamen latusque memor summa fide revertatur, & mansuetissima nobiscum consuetudine diversetur. Objecti- bunt Hirundinem alii, quae trans mare etiam migret, ad sibi domesticam tamen sedem redeat: sed illae nunquam cicurantur, neque ulla nobiscum consuetudine sociantur: sive ea potius fuerit hujus ho- noris causa, quod illi tanta sit cum aere familiaritas, ut ibi tutius quam humi versari videatur, tanta- que sit ejus volatus facilitas, ut Maro dicat,

Enri. lib. 5.

Radix iter liquidum, celeres neque commovet alas:

pernicissimus enim est ejus volatus. Unde Hefychius Columbam neque non Turturem hieroglyphi- ca ponit hominis, qui mente sublimia quaeque facillime penetret, & contemplationi sit egregie de- ditus. Merito itaque Syri, qui aerem usque adeo colunt, tanta religione Columbae pepercere, quod ita tangit Tibullus:

*Quid referam ut volitet crebras intacta per urbes
Alba Palaestino sancta Columba Syro?*

In numo sane Cybiritico Columba cusa hanc loci religionem mihi videtur indicare. De urbe haec

Numus Cy-

Horatius: *Ne Cybirtica, ne Bithina negotia perdas.*

birticus.

In Cilicia ea est, quamvis & alia sit minoris Phrygiae. In numo autem inscriptio est ΚΤΒΙΡΑ: Signum,

Epist. 6. 1.

Columba volans. Fuit & puella Phthia nomine, quam Jupiter fertur adamasse ejusque formam in

Columbae speciem commutasse: traditum ab Aeliano. Sed hoc nihil facit ad Aegyptiaca. Quod vero de Semirami dicebamus, addemus & illud ab ea derivatum, ut Persae matrum filiarumque suarum conjugia non abhorreant, utpote quae filium ad stuprum usque consuetudinem adamasse fertur.

IMPIUS INGRATUSQUE. CAP. VI.

Quin hæc iniusta est Columbarum generi nota, quod eorum mas jam validior factus, patrem re- tro impetit, & à matris consortio tentat abigere, ejusque conjugii locum occupare. Quapropter Aegyptii sacerdotes impium ingratumque hominem, ac, in eos qui de se bene meriti fuerint, perdis- ellem, significare si vellent, *Columbam*, inquit Horus, *aut pullum ejus, qui matrem sollicitaret, sacri- confuerunt.*

CASTI.